

Tjenester og gaver

– samtaleopplegg

Del 8

På grunnlag av tale v/Tarjei Cyvin
– Gudstjeneste 6. mai 2018

Resymé fra talen

- Den Hellige Ånd virker på ulike måter gjennom de forskjellige nådegavene (1.Kor 12,1-14)
- Gave til å prøve ånder (vers 10). Kan handle både om Guds Ånd, onde ånder, og menneskeånder. Guds Ånd har ulike egenskaper, f.eks Kraft Ånd (2.Tim 1,7), Visdoms Ånd (Jes 11,2), Troens Ånd (2.Kor 4,13). Gaven til å prøve ånder vil kunne vise oss om det er Guds Ånd som virker, eller om det er djevleånder i virksomhet. Vi har ikke kamp mot kjøtt og blod, men mot ondskapens åndehær i himmelrommet (Ef 6,12). F.eks Motløshetens ånd (2.Tim 1,7), Forførende ånder (1.Tim 4,1), Antikrists ånd (1.Joh 4,3), plagende ånder (Matt 15,22, blind og stum ånd (Matt 12,22), spådoms ånd (Apg 16,16-19). Alle disse (og mange fler), kan enten plage mennesker, eller til og med besette dem. De onde åndene vil ikke fram i lyset, men når Den Hellige Ånds nærvær kommer blir de avslørt og kommer for dagen. Gaven til å prøve ånder kan også handle om menneskeånder, å avsløre som egentlig er på ferde. I vekkelsestider har det alltid vært slik at det sammen med Guds Ånd også trenger seg inn menneskelige og/eller djevleånder. Da blir det viktig å styre riktig og balansert så man verken stopper bølgen av vekkelse, eller at den tar feil retning. Ref Apg 10, om Peter i Kornelius' hus, den lamme mannen i Mark 2, eller kvinnen med spådomsånden i Apg 16.
- Ulike slags tunger og tyding av tunger (vers 10). Kun disse to nådegavene er «nye» etter GT, og hører til den nytestamentlige tidsalder. Men profetert om flere steder i GT, f.eks Jes 29,11. Fire aspekter av tungetalen:
 - Tungetale som tegn på Åndens dåp. Hver gang Åndsdåpen blir ordentlig referert i Bibelen, kobles tungetalen sammen med (pinsedag, vekkelsen i Samaria, møtet i Kornelius' hus, i Efesus, osv.). Også videre gjennom kirkehistorien har tungetalen i større og mindre grad vært til stede i menigheten. Eks Bernhard av Clairvaux, Valdenserne, den moderne pinsevekkelse, osv. Vi ser til og med hvordan Åndsdåp med tungetale ble brukt som argument av Peter under apostelmøtet i Apg 15, for å vise at evangeliet også var for hedningene.
 - Tungetale som et forståelig språk. Helt fra pinsedag av (da jøder fra mange steder i verden hørte disiplene tale i tunger på sine språk) og gjennom hele kirkehistorien har denne nådegaven vært i funksjon. F.eks den indiske jenta som talte i tunger på Kristiansandsdialekt (referert av Edvard Trædal). Dette blir sterke tegn for «de vantro» (1.Kor 14,1-25, spes vers 22).
 - Tungetale til personlig oppbyggelse. Tungetalen vi får i forbindelse med Åndsdåpen, er et sterkt middel til egen oppbyggelse (1.Kor 14,2, 14,4 og 14,18. Se også Rom 8,26 og Joh 4,23-24). I det personlige bønnelivet kan vi uttrykke hemmeligheter i ånden, direkte til Gud. Selv mange «klassiske pinsevenner» har misforstått, eller ikke grepet, denne muligheten til egen oppbyggelse.
 - Tungetale som budskap til mennesker. Knyttet til den niende nådegaven, tyding av tunger (1.Kor 12,30). Kan være et budskap til menighetens oppbyggelse, lovprisning til Gud, formaning eller profetiske budskap, eller som et personlig budskap til en eller flere som er til stede. 1.Kor 14 viser hvordan dette skal forvaltes i menighetenes samlinger (Se f.eks 1.Kor 14,27-28).

Spørsmål/problemstillinger å jobbe med:

- Kjenner du noen som har opplevd at gaven til å prøve ånder er i funksjon? Har du selv opplevd det? I hvilke hverdags situasjoner i ditt liv kan dette være viktig?
- Hvilket forhold har du til tungetale? Har du selv opplevd Åndsdåp med tungetale? I så fall, bruker du tungetalen aktivt i ditt bønneliv?
- Hvis du ikke er Åndsdøpt, er dette noe du søker/ønsker? Hvis ikke, hvorfor ikke?